

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 455/2019
08.05.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела убијање и злостављање животиња из члана 269. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Славка Петрића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици 2К бр.405/2018 од 05.10.2018. године и Вишег суда у Суботици 6Кж1 бр.145/18 од 28.01.2019. године, у седници већа одржаној дана 08. маја 2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Славка Петрића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици 2К бр.405/2018 од 05.10.2018. године и Вишег суда у Суботици 6Кж1 бр.145/18 од 28.01.2019. године у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу, **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици 2К бр.405/2018 од 05.10.2018. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела убијање и злостављање животиња из члана 269. став 1. КЗ и кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, па пошто су му претходно утврђене појединачне казне за свако од извршених кривичних дела, и то за кривично дело из члана 269. став 1. КЗ казна затвора у трајању од четири месеца, за кривично дело из члана 138. став 1. КЗ казна затвора у трајању од пет месеци, окривљеном је на основу одредаба чланова 64, 65. и 66. КЗ изречена условна осуда, тако што му је утврђена јединствена казна затвора у трајању од осам месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року проверавања од 3 године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да суду на име трошкова кривичног поступка плати износ од 48.537,29 динара, те да оштећеној ББ на име

нужних издатака и на име нужних издатака и награде њеног пуномоћника исплати износ од 39.750,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Оштећена ББ је ради остваривања имовинско правног захтева упућена на парницу.

Пресудом Вишег суда у Суботици 6Кж1 бр.145/18 од 28.01.2019. године, године, одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Суботици и браниоца окривљеног АА, а пресуда Основног суда у Суботици 2К бр.405/2018 од 05.10.2018. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Славко Петрић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП и из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, те због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и преиначи побијане пресуде у делу који се односи на тачку један изреке, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе да је извршио кривично дело убијање и злостављање животиња из члана 269. став 1. КЗ, те да у односу на тачку два изреке укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, и у седници већа, коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости и правноснажним пресудама против којих је захтев поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости наводи да кривично дело убијање и злостављање животиња из члана 269. став 1. Кривичног законика чини онај ко кршећи прописе, убије, повреди, мучи или на други начин злоставља животињу, дакле да је реч о кривичном делу са бланкетном нормом, те да у изреци правноснажне пресуде, у опису предметног дела, недостаје пропис који употпуњује бланкетну норму овог кривичног дела, па кривично дело, онако како је описано у побијаним пресудама није кривично дело, јер му недостаје један битан елемент – Закон о добробити животиња, супротно ком је окривљени предузимао радње које су му стављене на терет.

Изложени наводи захтева су, по оцени овога суда, неосновани.

Наиме, битно обележје кривичног дела убијање и злостављање животиња из члана 269. став 1. КЗ јесте да је радња извршења дела извршена кршењем прописа, а што је и утврђено изреком првостепене пресуде, обзиром да је у изреци наведено да је окривљени АА дана 24.06.2018. године у Суботици, способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, кршећи прописе, мучио животињу, пустивши током шетње свог спаса расе „...“ на пса луталицу мешанца жуте боје, те за време борбе ових паса и сам шутирао пса мешанца, који је у тој борби задобио повреду од уједања његовог пса, које су се морале санирати код ветеринара.

То што у конкретном случају у изреци првостепене пресуде није наведен назив бланкетног ванкривичног прописа чијим је кршењем извршено кривично дело у питању, не значи да дело из изреке правноснажне пресуде не садржи сва битна обележја кривичног дела због којег је окривљени оглашен кривим, односно да ово дело није кривично дело, обзиром да је изреком пресуде утврђено да је кривично дело убијање и злостављање животиња из члана 269. став 1. КЗ извршено кршењем прописа и да је описан начин на који је ово дело учињено.

Како по оцени овога суда изрека правноснажне пресуде садржи све чињенице и околности које чине обележја кривичног дела из члана 269. став 1. КЗ, јер поред кривице садржи опис извршења конкретног кривичног дела – мучење животиње, као и да је таква радња противправна, јер је извршена кршењем прописа, то су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се указује на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, оцењени неоснованим.

Поред тога, чињеница да у изреци правноснажне пресуде недостаје конкретна бланкетна норма, чини изреку пресуде неразумљивом, па би се у том случају могло радити о повреди закона из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, због које окривљеном преко браниоца није дозвољено подношење овог ванредног правног лека у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП.

У односу на кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости наводи да из изреке првостепене пресуде у овом делу произилази да је окривљени АА оглашен кривим за радње које у суштини представљају кривично дело увреде, а које окривљеном није стављено на терет оптужним актом, обзиром да порука коју је окривљени послао оштећеној: „доведи кериће твоје да се играју са мојима па ћу те послужити оним што остане кад мој пас заврши“, јест увредљива, али није претећа, нити се њоме ставља у изглед напад на живот и тело оштећене ББ.

Из ових навода произилази да бранилац указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, међутим, образлажући надаље ову повреду закона, у захтеву се истиче да за ове радње окривљеног, које представљају кривично дело увреде (а не угрожавање сигурности) у конкретној ситуацији није постојала оптужба овлашћеног тужиоца, јер се гоњење предузима по приватној тужби, те се изложеним наводима захтева, дакле, указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости, Врховни касациони суд оцењује неоснованим, обзиром да изрека првостепене пресуде у овом делу садржи све битне елементе кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, због којег је окривљени и оглашен кривим правноснажном пресудом. Ово стога што је у изреци наведено, поред осталог, да је дана 24.06.2018. године окривљени АА са свог фејсбук профила оштећеној ББ, послао и поруку „Како ћеш да платиш олошу један, ниси ни свесна ...“, а на који начин је, способан да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима, угрозио сигурност оштећене претњом да ће напасти на њен живот, односно тело.

Поред тога, идентични наводи били су предмет жалбе, о којима се Виши суд у Суботици, као другостепени, на страни 3 став 5, 6 и 7 и страни 4 став први своје одлуке изјаснио, налазећи да наведена порука упућена оштећеној садржи озбиљну претњу, која је објективно остварива и подобна да код оштећене изазове страх, те изнео јасне разлоге због чега налази да се у описаним радњама окривљеног АА стичу сви елементи кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ. Ове разлоге и Врховни касациони суд у свему прихвата као правилне и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Како је за предузимање кривичног гоњења за кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ овлашћени тужилац јавни тужилац, јер је у питању кривично дело које се гони по службеној дужности, а не по приватној тужби, то је захтев у делу у којем се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП одбијен као неоснован.

У делу у којем бранилац окривљеног указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП захтев за заштиту законитости одбачен је као недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4, учињених у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим, односно другостепеним судом.

Обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости

истиче да се првостепена пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама ЗКП не може заснивати, а као недозвољен доказ означава исказ сведока ВВ који је дат на главном претресу дана 05.10.2018. године и извештај ветеринара о предузетој терапији од 25.06.2018. године, који су према ставу браниоца, прибављени супротно члану 395. став 4. тачка 1) ЗКП, јер је реч о доказима за које су странке и оштећена знали након одређивања главног претреса (члан 356. став 1. ЗКП), али га без оправданог разлога нису предложили.

Како изложеним наводима захтева бранилац само формално истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено окривљенима преко бранилаца, а у суштини у овом делу указује на повреду закона из члана 395. став 4. тачка 1) ЗКП, која повреда не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца, то је Врховни касациони суд у овом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА– адвоката Славка Петрића одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, те на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци.

**Записничар-саветник
Снежана Меденица,с.р.**

**Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић